

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل

پیااده سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش نهایی

حُسَيْنٌ مِنِّي وَ اَنَا مِنْ حُسَيْنٍ، یعنی چه؟

این حدیث شریف از پیغمبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نقل شده است که فرمودند: «حُسَيْنٌ مِنِّي وَ اَنَا مِنْ

حُسَيْنٍ»! حسین از من است و من از حسینم. معنای اولی که از این عبارت به ذهن می‌آید این

است که ریشه‌ی وجودی حسین عَلَيْهِ السَّلَام پیغمبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است. حسین عَلَيْهِ السَّلَام نوه‌ی پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

است. حسین عَلَيْهِ السَّلَام در دامان دختر پیامبر عَلَيْهِ السَّلَام تربیت شد؛ رشد کرد و پرورش یافت. در آغوش

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پناه داشت و دست‌پرورده‌ی پیامبر و دختر پیامبر عَلَيْهِ السَّلَام است. این معنای ظاهری

حُسَيْنٌ مِنِّي است؛ اَمَا اَنَا مِنْ حُسَيْنٍ، اینکه من از حسینم، معنای ظاهریش می‌تواند این باشد که

بقای من و مکتب من، بقای من به عنوان شخصیت حقوقیم، در جایگاه رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ با یک

رسالت عظیم و پیام بزرگی که پیام جاودانه‌ی تاریخ است و ختم‌کننده‌ی همه‌ی ادیان الهی است،

وابسته به اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام است. این خون حسین عَلَيْهِ السَّلَام بود که بقای اسلام را تضمین کرد؛ والّا

اگر واقعه‌ی عاشورا و این جانبازی عاشقانه‌ی اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام نبود، امروز خبری از اسلام باقی

نبود. اینکه اسلام تا قیام قیامت در عالم باقی خواهد ماند، مرهون اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام است. پس

۱. مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱.

اگر امروز ما اسمی از پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می‌شنویم، با شخصیت حضرت و با آموزه‌ها و تعالیم حضرت آشنا می‌شویم، به برکت اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام است.

یک معنای دیگر را هم می‌شود این‌طور بیان کرد؛ شما تخم گیاهی را مثل یک دانه‌ی گردو در خاک می‌کارید. این دانه‌ی گردو به یک نهال تبدیل می‌شود و نهال رشد می‌کند و به درخت سترگ و تنومندی تبدیل می‌شود و نهایتاً غایت سیر این درخت گردو چیست؟ این است که گردویی بدهد. آن گردویی که بر تن این درخت روئیده است، ریشه و اصلش کجاست؟ در آن گردویی است که در خاک کاشتیم. اما از آن طرف می‌شود گفت اصلاً این گردویی که به صورت بذر و تخم در خاک کاشتیم تا این درخت بروید، به خاطر آن گردهایی بود که قرار است این درخت ثمر دهد، والا اگر آن ثمره‌ای که این درخت می‌دهد نبود، اصلاً ما به فکر کاشتن، نگهداری، آبیاری و پرورش آن نهال نبودیم تا به اینجا برسد. پس تمام این زحماتی که متحمل شدیم برای آن میوه است. لذا اگر بگوییم آن بذر کمال در همه‌ی هستی، وجود خاتم انبیاء پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است و میوه‌ی این درخت میوه‌ی شیرین و زیبای حضرت اباعبدالله الحسین عَلَيْهِ السَّلَام است، می‌شود گفت حضرت اباعبدالله عَلَيْهِ السَّلَام در واقع میوه‌ی وجود رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است؛ پس **حُسَيْنٌ مِنِّي**. اما همه‌ی این تخم کاشتن و ... برای چیست؟ برای رسیدن به آن میوه؛ پس **أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ**. شاید بشود از این تعبیر برای درک معنای این حدیث استفاده کرد.

کلمات کلیدی: امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام، پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بقا، اسلام.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ